

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

“Svētais Meinard,

Livonijas apustuli, aizstāvi mūsu Māras zemi pret ļauno spēku uzbrukumiem, atjauno mūsu tautā uzticību Kristum!”

Mani mīļotie draugi, esiet sveicināti vasaras pēdējā mēnesī! Nemanot jau ir paskrējuši vēja spārniem divi šī gada vasaras mēneši, kas salīdzinājumā ar pērnās vasaras viduci tomēr ir saulaināki un ne tik slapji. Pateicība Radītājam, kas dāvā šogad saulīti, kaut arī mēreni, lai cilvēki varētu atpūsties pie jūras, ezeriem, papeldēties, pasauloties un labi pavadīt savus atvaļinājumu laikus. Cik jauki, ka Lielvārde ir izvietota paralēli Daugavas gleznainiem krastiem, un ka iedzīvotājiem un arī man ir iespēja nopeldēties šajā upē. Vasara daudziem ir atpūtas laiks, bet daudziem tas ir arī intensīvs darba laiks dārzos, tīrumos, kur tiek audzēta un gaidīta šīgada raža. Pērn pārmērīgo lietavu dēļ bija lieli zaudējumi zemniekiem, jo nevarēja pat iestādīt un novākt ražu, kas sapuva dārzos un tīrumos. Šogad varam priecāties par zemenēm, ķiršiem, upenēm, gurķiem, tomātiem un daudziem āboliem, kas priecē cilvēku acis ābolzaros. Lai Dievs dod svētību mūsu laukiem un dārziem, ka rudenī būtu daudz labu augļu un dārzeņu! Mums ir jābūt pateicīgiem Kungam, ka pie mums nenotiek tādi baisi ugunsgrēki, kas plosās Eiropā, ko bija skāris pārmērīgs karstums vasaras divos mēnešos. Sevišķi Spānijā un Francijā šādi ugunsgrēki ir kļuvuši par ļoti postošiem, apdraudot arī vairāku cilvēku dzīvības. Citviet atkal ir bijuši un turpinās pārmērīgi plūdi, kas arī Latvijā ir nesuši savus postus un zaudējumus, sevišķi Talsu novadā.

Jau par tradīciju ir kļuvis Lielvārdes pilsētas svētku ekumeniskais dievkalpojums, kas ievada šos svētkus luterticīgo plašajā dievnamā jūlija pēdējā (vai šogad pirmspēdējā) piektdienā. Arī šogad tāds dievkalpojums notika 24.07., neskatoties uz kārtējo mēģinājumu to likvidēt no dažu ticībai nelabvēlīgi noskaņotu organizatoru puses. Bija prieks šogad redzēt daudz kuplāku dalībnieku skaitu dievnamā, kur pulcējās dažādu konfesiju ticīgie, lai lūgtu svētību mūsu pilsētai, tās iedzīvotājiem, vadībai un visai tautai. Dieva Vārda 1. lasījumu nolasījumu mūsu draudzes Ļina Ratnieks, bet es nodziedāju responsoriālo psalmu ar Alleluja, nolasīju evaņģēliju un pateicu arī uzrunu, ko turpināja arī luterāņu mācītājs Ingus. Gribo vēlreiz apliecināt par katoļticīgo un luterticīgo ļoti labām attiecībām, ko apliecina arī manas brālīgas draudzības saites ar mācītāju Ingu Dāboliņu, kurš ir biežs viesis arī mūsu draudzes pasākumos un dažos dievkalpojumos. Esmu vienmēr bijis pozitīvs ekumenisma atbalstītājs, nepārkāpjot mūsu Baznīcas mācības un priekšrakstu robežas. Ir ļoti svarīgi redzēt arī citu konfesiju ticīgajos brāļus un māsas, kuri grib piederēt pie Kristus un veidot Viņa mistisko Miesu — Baznīcu. Jēzus vienmēr lūdzās, lai

viņa sekotāji būtu vienoti, jo tikai vienotībā ir mūsu kā Dieva bērnu armijas spēks cīņā pret elles spēkiem, kuri cenšas mūs sašķelt, lai vieglāk varētu pieveikt un iznīcināt kā Kristus Līgavu: vienu, svētu, katolisku jeb vispārēju un apustulisku Baznīcu.

Par lielu nožēlu pēc 38 gadiem mūsu katoliskajā Baznīcā notika atkal jauna shizma jeb tika plosīta “vienīgā Kristus tunika” (Jēzus garais apģērbs), kad 1.07.2026. no vienotības ar Romas katolisko Baznīcu atšķēlusies franču arhibīskapa Marsela Lefevra 1970. gadā dibinātā sv. Pija X priesteru brālība pretēji Romas pāvesta gribai un vairākiem lūgumiem un brīdinājumiem patvaļīgi konsekēja 4 jaunus bīskapus. Tieši to pašu 1988. gadā bija izdarījis pats arhibīskaps Lefevrs, par ko pāvests Jānis Pāvils II viņu un jaunkonsekretos bīskapus ekskomunicēja jeb izslēdza no Romas katoliskās Baznīcas. Ticības mācības dikastērijs 2.07.2026. izdeva dekrētu, ar kuru visi 6 lefevrīstu bīskapi un sv. Pija X priesteru brālībai piederošie visi priesteri ir shizmāti un ir ekskomunicēti jeb izslēgti no Romas katoliskās Baznīcas ar aizliegumu pildīt jebkādas liturģiskās un sakramentālās darbības, pasludinot viņu svinētos sakramentus par nederīgiem, ieskaitot arī grēksūdzes un laulības, ko pāvests Francisks bija atļāvis kā izņēmumu. Arī ticīgie laji, kuri atbalsta šo shizmu (diemžēl tādu netrūkst!) un piedalās lefevrīstu vadītajos dievkalpojumos, automātiski tiek ekskomunicēti. Tomēr Baznīca ir gatava uzņemt atpakaļ tos, kuri gribētu atgriezties Kristus dibinātajā pestīšanas institūcijā vienotībā ar Romas pāvestu. Piederēt pie tādas atšķeltās kristiešu organizācijas ir liels nāvīgs grēks, tādēļ ir jābūt vienmēr uzmanīgiem no tādiem “vilkiem jēru ādās”, kuri sludina un māca pretēji Romas katoliskās Baznīcas Vatikāna II koncila apstiprinātajai mācībai un liturģiskai reformai, ko lefevrīsti noraida un nepieņem, svinot sakramentus tikai latīņu valodā saskaņā ar Tridentes koncila (1545-1563) ritu. Jāatzīst, ka patreiz daudzās pasaules malās netrūkst katoļticīgo un priesteru, bīskapu un kardinālu, kuri vēlas un pieprasa atļaut viņiem svinēt sakramentus pēc Tridentes senā rita latīņu valodā. Pāvests Francisks ir aizliedzis svinēt Euharistiju pēc Tridentes rita kā ordināru jeb ikdienā lietojamu liturģiju bez vietējā bīskapa (ordinārija) dotās atļaujas, atzīstot par likumīgu un ordināru Vatikāna II koncila reformēto ritu. Esam visi aicināti respektēt un pieņemt Romas Baznīcas pāvesta apstiprinātos lēmumus, lai apliecinātu savu vienotību, paklausību un uzticību viņam kā Kristus vietniekam virs zemes. Tas prasa no katra ticīgā arī pazemību, bez kuras mēs nevaram būt paklausīgi pašam Kristum, kurš deva apustulim Pēterim šo virsvāru “sasiet un atraisīt” jeb vadīt Jēzus

dibināto vienu, svētu, katolisku un apustulisku Baznīcu. Kas tai nepaklausa, tas nepaklausa Kristum!!

19. jūlijā esam jau nosvinējuši mūsu draudzes pirmos Kapusvētkus Madlienā, kur šogad ieradās tikai 8 cilvēki, kur pērn bija uz pusi vairāk dalībnieku. Ceru, ka Lielvārdes lielajos Kapusvētkos 2.08. šogad būs pietiekoši labas gribas cilvēku, kuri ieradīsies ar sirsniņu lūgšanu ziediem apsveikt savus mīļotos aizgājējus sv. Misē, kas tiks svinēta kapsētā par visiem mirušajiem,

kuri ir apglabāti gan Lielvārdes Katoļu kapos, gan Lāčplēša un Ozolļu kapos. Aicinu visus ņemt aktīvu dalību šajos Kapusvētkos, lai tie tiešām arī būtu kā svētku reize, kurā dzīvie atnāk pagodināt savu mirušo piemiņu un pabūt pāris stundiņas gadā pie savu aizgājēju skaisti sakoptajiem kapiņiem, upurējot par viņu dvēselītēm svēto Misi, pieņemot svēto Komūniju un lūdzoties ar psalmu vārdiem Vesperēs un Procesijā par mirušajiem, kurā beigās dodamies pa mūsu plašo kapsētu, lai svētītu mirušo kapiņus četrās apstāšanās vietās. Šie būs jau 13. kapusvētki Lielvārdē, ar kuriem arī iesākās manas kalpošanas laiks šajā draudzē 4.08.2013.

Pateicība Dievam par šo žēlastības laiku, kurā varēju būt noderīgs ticīgajiem, sniedzot viņiem daudzus garīgos pakalpojumus un kopā ar jums veicot arī daudzus remontdarbus dievnama un draudzes mājas atjaunošanā. Pēc 2022. gada lielās remontdarbu tūres dievnama glābšanas un atjaunošanas darbos tika ieturēta pauze, jo beidzās draudzes finanses, un vajadzēja sākt veikt manas veselības remontdarbus. Šogad es sadūšojos atsākt jaunu remontdarbu fronti ar Ogres domes piešķirtajiem 3000 Euro no "Sakrālā mantojuma fonda", lai veiktu abu sakristīju divstāvēgu telpu kapitālo remontu, ko toreiz nepaspējām izdarīt. 15.07. tika uzsākto šo telpu sienu plaisu skavošanas un aizcementēšanas darbi. Pirms tam zibenīgā ātrumā 14.07. tika atbrīvotas abas sakristijas no inventāra, mēbelēm, par ko sirsniņi pateicos visiem talciniekiem. Tagad ir jāgaida, kad būs iespēja veikt remontēto sienu apmetuma, slīpēšanas un krāsošanas darbus, kas var ieilgt visu augusta mēnesi. Protams, būs vajadzīgi papildus līdzekļi, jo piešķirtā summa tos nenosegs. Tādēļ pazemīgi lūdzu draudzi un mūsu labdarus ziedot šiem vajadzīgajiem remontdarbiem!!! Diemžēl priesteru gala sakristijā esošie drēbju skapji ir savu laiku nokalpojuši un ķirmju saēsti. Tāpēc rodas steidzama vajadzība iegādāties jaunus skapjus ornātu, komžu, albu un citu liturģisko drēbju un priekšmetu novietošanai un uzglabāšanai. Tas arī ir dārgs prieks!..

Augusta mēnesis ir svētceļojumu laiks daudziem simtiem kristiešu uz Aglonas svētvietu, kur 14.-15. augustā tiks svinēti Dievmātes Debesīs uzņemšanas lielie svētki. Tas ir zināms sv. Gara žēlastību sējas laiks, kad varbūt kāda maza Dieva vārda sēkliņa iekritīs kāda latviešu jaunekļa sirdī un dos priesteriskā paaicinājuma iedīgli. Mums tik ļoti ir vajadzīgi jauni un svēti aicinājumi uz Priesterību tieši no latviešu tautas dēliem, tāpēc ir dedzīgi jāturpina lūgties šajā svētīgajā vajadzībā, lai mums neaptrūktos savējo priesteru Latvijas Baznīcā.

Pirms 840 gadiem mūsu senās Livonijas zemē ieradās Bavārijas augustīniešu ordeņa mūks Meinards, kurš atnesa kristietības gaismu un ticību mūsu sentēvu ciltīm, kuras bija piekropušas pagānismu un elkdievību. Viņa misijas darbs nebija viegls, drīzāk ļoti riskants, jo naidīgi noskaņotās ciltis pretojās jaunai reliģijai, kura apkaroja elkdievību un sludināja pilnīgi jaunu vienīgā Dieva un tuvākmīlestības mācību, kas pamazām mainīja tā laika cilvēku mentalitāti un ieradumus. Dievs svētīja šī svētīgā Zēgebergas klostera mūka upurgatavo darbu un 1186. gadā pāvests Inocents III viņu iecēla par pirmo Livonijas bīskapu, kuru konsekrēja Brēmenes arhibīskaps Hartvigs II. Par bīskapa sēdekli kļuva Ikšķile ar pirmo mūra baznīcu un pili senajā Livonijas zemē un Baltijā. Kā jaunais bīskaps Meinards iesvētīja arī pirmos priesterus no viņa izskolotajiem jaunajiem vietējo cilšu jaunekļiem, kuri pieņēma kristietību un sludināja Dieva vārdu vietējām ciltīm viņu valodā. Domāju, ka mūsu tautas pirmais apustulis Meinards, kurš tagad ir svēto kārtā, jau toreiz tālredzīgi rūpējās, lai pēc viņa šajā zemē turpinātos evaņģelizācijas darbs, kas intensīvi sākās caur vācu priesteriem un misionāriem un turpinājās līdz 1755. gadam, kad oficiāli Krāslavā tika nodibināts tēvu lāzaristu vadītais Garīgais Seminārs, kas darbojās līdz 1843. gadam, ko slēdza Krievijas impērijas cara valdība. Šo mācību iestādi pabeidza un par priesteriem tika iesvētīti ap 253 absolventi, kuri apguva arī latviešu un latgaliešu valodu, lai varētu jau sludināt vietējās valodās katoļticīgajiem. Tagad sv. Meinarda kā Latvijas otrā Aizbildņa svētku datums 14. augustā ir kā piemiņas diena, bet Rīgas arhidiecēzē, kur atrodas viņa relikvijas Doma baznīcā, tā ir lielo svētku diena jeb svinības. Diemžēl tas ir ļoti neveiksmīgi izvēlēts datums, jo lielāka katoļticīgo daļa piedalās Aglonas svētkos, kad Rīgā praktiski nenotiek nekādi specifiski dievkalpojumi vai svētceļojumi pie sv. Meinarda relikvijām. Tāpēc Lielvārdes draudzē oktobra 2. svētdienā mēs svinam sv. Meinarda svētkus pēc senā Romas kalendāra datuma (11. oktobrī), kad pateicamies Dievam arī par šīgada ražu, svinot Ražas svētkus. Lai gan Latvijas Bīskapu konferences jaunievēstie svētki Latvijas galvenās Aizbildnes Aglonas Dievmātes godam ir 15. maijā, tomēr reāli tie tiek un tiks svinēti tradicionāli 15. augustā, kas ir jau vairāku gadsimtu tradīcija. Aicinu piedalīties Aglonas svētkos arī šogad, lai mēs varētu vēl vairāk izlūgt Māras zemes Karalienes aizbildniecību un aizsardzību

mūsu tautai, kuras drošību atkal apdraud agresīvie okupanti no austrumiem un dienvidaustrumiem. Vienīgi Dievs var mūs glābt. Lai notiek Viņa prāts!

Svētīgu augusta mēnesi visiem! *Prāvests A. Solims*

Slavēts Jēzus Kristus!

Vai esat pamanījuši - cik ir skaisti šovasar mākoņi? Mēs esam tik ļoti dažādi. Diez vai rīdziniekus īpaši satrauca tas, ka liepu ziedēšanas laikā gandrīz nepārtraukti lija lietis. Bet mums Pierīgā liepu ziedu vākšana izvērtās par īstu piedzīvojumu. Kamēr Rīga cīnās ar migrantiem, mēs katru dienu dodamies cīņā ar Spānijas kailgliemežiem.

Tik dažādi ir Dieva bērni. Gluži kā ģimenē – katrs bērns ir citāds, neatkārtojams, ar savu raksturu, savām interesēm un savu ceļu. Un tomēr ir kaut kas, kas mūs visus vieno. Kad spēki izsīkst, kad sirds kļūst smaga un dzīve uzdod jautājumus, uz kuriem paši nespējam atbildēt, mēs ilgojamies pēc vietas, kur mūs gaida. Pēc mājām. Arī es šobrīd dzīvoju gaidīšanas laikā. Gaidu savas meitas atgriešanos. Ceru, ka starp mācībām, pirmo mīlestību un darbu viņa atradīs laiku arī man. Gaidu jau gandrīz gadu.

Reizēm man gribas kliegt. Gribas kliegt par to, ka viņa, pati to nemaz neapzinoties, ir pazaudējusi veselu gadu – sarunām, apskāvieniem, klusai kopā būšanai ar mani, savu mammu.

Bet tad es apklustu. Atceros sevi.

Atceros savu pirmo un, paldies Dievam, vienīgo mīlestību. Toreiz visa pasaule griezās ap to. Un kur tajā laikā bija mana mamma? Viņa neapvainojās. Nepārmeta. Viņa vienkārši gaidīja. Pacietīgi.

Kāpēc mēs nepiedzimstam gudri? Kāpēc Dievs mums dāvā šo nemierpilno, dumpiniecišķo pusaudža vecumu? Varbūt tāpēc, lai kādu dienu paši saprastu, cik liela ir vecāku mīlestība.

Es atceros vēl kādu pavisam vienkāršu lietu. Kamēr virs mūsu mājas ārdurvīm dega lampiņa, es zināju – mamma vēl neguļ. Durvis būs vaļā. Lai cik vēlū atgrieztos, mani gaida.

Tieši tāpat arī Radītājs, kurš mums ir devis dzīvību un nemirstīgu dvēseli, nekad nepārstāj gaidīt sava bērna atgriešanos. Degošā liesmiņa altārī mums par to nerimstoši atgādina.

Jo vairāk domāju, jo vairāk šķiet, ka mātes un Dieva mīlestība ir pārsteidzoši līdzīgas. Varbūt tieši caur mātes beznosacījuma mīlestību Dievs ļauj mums kaut nedaudz sajust savas bezgalīgās mīlestības dziļumu, ko nevar izprast līdz galam, bet vismaz var tai pieskarties. Es nezinu.

Zinu tikai to, ka šogad mākoņi ir neparasti skaisti. Un zinu vēl kaut ko - pat tad, kad bērni aiziet pasaulē, mātes sirds turpina degt kā tā mazā lampiņa virs ārdurvīm. Klusi. Pacietīgi. Ar cerību. Varbūt tieši tā gaida arī Dievs.

Zinu tikai vienu - šogad mākoņi ir bezgala skaisti, un tikpat bezgalīga un pacietīga ir manas mātes mīlestība.

Rita Ķepure

Mūsu izvēles

“Bet, kas grib tapt bagāts, krīt kārdinājumā un valgā un daudzās bezprātīgās un kaitīgās iegribās, kas gāj cilvēkus postā un pazušanā.” (1 Tim 6,9)

Grāmatā “Dzīvot, mīlēt, mācīties” Leo Buskagilia stāsta par interesantu socioloģisku eksperimentu, kas veikts kādā ASV universitātē.

Lekcijās tika apskatīta tēma: “Dot un dalīties”. Pasniedzējs lūdza studentus atnest 10 centus, sacīdams: “Indijā daudz cilvēku mirst badā. Ja gribat viņiem palīdzēt, ielieciet 10 centus aploksnē un uzrakstiet uz tās: “Indija”. Taču Indija ir ļoti tālu, arī daudzām mūsu ģimenēm trūkst pārtikas. Ja izvēlēsit atbalstīt kādu mūsu ģimeni, tad uzrakstiet: “Trūkcumcietējai ģimenei”.

Tāpat mums universitātē mācību procesa nodrošinājumam ļoti nepieciešams kopētājs. Ja uzskatiet, ka tas ir noteikti nepieciešams, tad uzrakstiet: “Kopējama aparāts.”

80% studentu izvēlējās naudu ziedot kopējamajam aparātam.

Arī Lk 12, 16-21 liek mums pārdomāt līdzību par neprātīgo bagātnieku!

Katra jauna diena ir jauns izaicinājums katram no mums. Rīta agrumā vēl nav zināms, kuru cilvēku sastapšu, kuru darbu paveikšu, kādu jaunu dabas skaistumu ieraudzīšu. Taču savu sirdi varu atvērt labestībai, atbalstam un žēlsirdībai. Bez Dieva žēlastības vieni paši mēs to nevaram paveikt, tāpēc rīta agrumā lūdzam – palidzi iepazīt un piepildīt Kristus mācību: rīcības pazemību, stipru ticību, taisnīgumu, žēlsirdības darbus un vienkāršību, katra pretim nākošajā cilvēkā saskatīt Dieva vaigu!

Antija Vēvere

Mūžīgās vērtības

Stāstu vēlējos sākt par Prževaļska zirgiem, kuri Ķīnā palīdzēja atdzīvot zaļās pļavas. Problēmas sākās, kad smilšu vētras no

Gobi tuksneša un apkārtējām stepēm sāka sasniegt pat Pekinu. Vasarā stepē temperatūra varēja sasniegt pat 40 grādus, bet ziemā tā noslīdēja pat līdz mīnus 40 grādiem pēc Celsija. Ķīnas valdība ieguldīja miljardiem dolāru, lai atjaunotu izmirušos stepes zālājus un pat mēģināja stādīt kokus, taču nekas īsti nepalīdzēja. Lietus ūdens ātri pazuda stepes plaisās, un koku saknes nespēja sasniegt ūdens dziļes, kas atradās jau apmēram divpadsmit metru dziļumā.

Pēc nemītīgiem un nesekmīgiem pūliņiem zinātnieki ieteica atgriezties pie tūkstošiem gadu senās prakses — atjaunot zirgu ganības. Tādu zirgu suga vēl bija saglabājusies Vācijā un Čehijā esošajos dabas parkos, kur tie negribīgi vairojās. Prževaļska zirgi ir vienīgie pasaulē, kas nav pieradināti. Ķīnas valdība sākumā zinātniekiem neticēja, tomēr pieļāva iespēju izveidot rezervātu kādā no stepes izmirušajām teritorijām. Publiski masu mēdiji skeptiski kritizēja šo projektu, norādot, ka zirgi neizdzīvos jau pirmajā

Augusta mēneša dievkalpojumu kārtība Lielvārdes Romas katoļu draudzē

Svētdienās:

- 10:00** – Vissvētākā Sakramenta
uzstādīšana un adorācija;
10:20 – Rožukroņa lūgšanas;
11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās: sv. Mise pl. **19:00**.

2.08. — mēneša pirmās svētdienas dievkalpojums
Jēzus Sirds godam pirms sv. Mises pl. **10:20**.

6.08. — Kunga Pārveidošanās svētki:

pl. **18:00** — mēneša pirmās ceturtdienas Svētā
stunda. Sv. Mise — pl. **19:00** par visiem dzīvajiem
draudzes locekļiem.

7.08. — mēneša pirmās piektdienas dievkalpojums
Jēzus Sirds godam pēc sv. Mises pl. **19:00**.

9.08. - sv. Mise pl. **11:00**.

**Tiks vākti ziedojumi Rīgas Garīgā semināra
uzturēšanai. Paldies par jūsu atbalstu!!!**

No 11.-15.08. Lielvārdes baznīcā sv. Mises nenotiks!

**14.08. - sv. Meinarda svētki
(Rīgas arhidiecēzē)**

**15.08. - Dievmātes Debesīs
uzņemšanas obligātie svētki.**

++++//++++//++++\\++++\\++++

Kapusvētku kārtība:

2.08. — Lielvārdes katoļu kapos:
pl. **11:00** sv. Mise kapsētā (stipra
lietus gadījumā — baznīcā), kam
sekos Vesperes un Procesija par
mirušajiem kapsētā.

Noslēgumā tiks dota svētība bērniem un
jauniešiem. Pēc dievkalpojuma būs jaunuzstādīto
pieminekļu un kapu krustu pasvētīšana.

Sakarā ar ļoti mazo katoļticīgo dalībnieku
skaitu atsevišķs aizlūgums par mirušajiem
Lāčplēša kapos šajā dienā nenotiks. Lūgsimies par
visiem ticīgajiem mirušajiem kopīgajā aizlūgumā
Lielvārdes katoļticīgo kapos. Savukārt luterticīgo
vadītais aizlūgums Lāčplēša kapos būs pl. **14:00**.

30.08. — Jumpravas kapos:

pl. **15:00** sv. Mise un Vesperes kapličā, kam sekos
Procesija par mirušajiem kapsētā.

++++//++++//++++\\++++\\++++

**31.08.2026. paiet 6 gadi, kopš
Radītājs aizsauca mūžībā
manu mīloto māmiņu Annu
Solimu. Paldies par jūsu
lūgšanām par viņas skaisto
dvēselīti! Lai Pestītājs ātrāk
ļauj viņai skatīt savu vaigu
debesīs!**
pr. Andris Solīms

ziemā bez barības.

Pēc diviem gadiem projekts bija tik veiksmīgs, ka
zirgus palaida brīvā stepē. Plašajā stepes teritorijā
zirgi ar saviem pakaviem radīja vietas, kur ūdens
neizzuda, atjaunojās zālāji, parādījās kukaiņi, putni un
vēlāk arī pat vilki. Zirgi instinktīvi izdzīvoja,
rūpējoties ne tikai par barību ziemā, attīrot sniegu no
zemes un nodrošinot sev pārtiku. Viņi spēja nostāigāt
tūkstošiem kilometru, lai atrastu ūdens avotus. Šobrīd
no kosmosa redzamas atjaunotās zaļās pļavas. Zirgu
apjoms šodien jau mērāms tūkstošos.

Šajā sakarā es aizdomājos par gadsimtiem
gādātajām vērtībām. Dievs ir atklājis cilvēcei kā
Svētā Trīsvienība. Dievs mums ir devis mīlestību.
Mums katram ir iespēja par to rūpēties un saglabāt to
visa mūža garumā. Dieva mīlestība ir tik liela, ka Viņš
caur Jēzu Kristu atstājis mums fundamentālos dzīves
principus, kas ir izteikti desmit baušļos un izskaidroti
Svētajos Rakstos. Ja cilvēks vēlas dalīties mīlestībā ar
citiem, Dievs ir devis arī vadlīnijas, ko var iegūt caur
draudzi, Baznīcu, ticot Jēzum Kristum un godinot arī
Mariju Rožukroņa lūgšanās.

Atceroties šos stāstus par zirgiem, gribas atzīties,
ka arī es dažkārt nonāku līdz kritiskiem brīžiem, kad
saprotu, ka ne vienmēr līdzās ir tuvinieki vai draugi.
Taču, lai kas arī nenotiek, ja es patiesi esmu kopā ar
Dievu, ar draudzi, ar Jēzu Kristu un Marijas
Rožukroni, es esmu kopā ar tūkstošiem gadiem
pārbaudītām vērtībām. Glabāsim cieņā mūžīgās
vērtības.

Sarmīte Anna Zoltnere

++++//++++//++++\\++++\\++++

**12.07.2026. mūsu dievnamā Kristības sakramentu
saņēma Sandis un Alvis Zilauči, kuri kopā ar māti
Kristīni un Emīliju Gurto un Aiju Krompāni
pirmo reizi pieņēma Kristus Miesu un Asinis
svētajā Komūnijā. Sirsnīgi viņus sveicam!**

Apsveicam Dzimšanas dienā:

Vandu Viļumovsku (7.08.),
Veroniku Jermacāni (9.08.),
Oļesju Vingri (13.08.), Madaru
Jauģieti (20.08.), Ludmilu Apsīti
90 gadu jubilejā (25.08.),
Veroniku Bartkeviču (27.08.), Andreju Griķi no
Jūrmalas (31.08.) u. c.

Ļoti lūdzam ziedot dievnama remontdarbiem!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka, Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

Klausieties un atbalstiet katoļu **Radio Marija Latvija**
FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

“Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solīms
(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv;
www.lielvardnieki.lv; facebook.com/lielvardesbaznica)
youtube.com/@lielvardesdraudze

